

Като говоримъ за храната, повдига се въпроса за месната и за вегетарианската храна. Защо човѣкъ трѣбва да яде месна храна, или защо пъкъ трѣбва да яде вегетарианска храна? Това се основава на закона, че клѣтките на месото сж много индивидуализирани, много егоистични. Тия клѣтки, като влѣзатъ въ състава на човѣшкия организамъ, ще му придадатъ своитѣ специфични свойства. Напримѣръ, клѣтките на свинята сж много егоистични. Голѣми аристократки сж тѣ. По-егоистични клѣтки отъ тия на свинята нѣма. Свинята не обича да работи. Тя си живѣе по кефъ. Цѣль день рови и яде. Ако се опитате да я хваните, тя започва тѣй силно да вика, че ще я чуете на разстояние два километра. Ако хванете единъ волъ, той нѣма да вика, гласътъ му нѣма да чуете. И дѣйствително, ако обератъ единъ богаташъ, всички ще знаятъ за това, но ако обератъ единъ бѣднякъ, никой нѣма да знае. За богатия всички вѣстници ще пишатъ. И това е хубаво.

Слѣдователно, когато клѣтките на местната храна влѣзатъ въ човѣшкия организамъ, той трѣбва да употреби десетъ пжти повече енергия, за да ги задържи въ себе си, т. е. да ги постави въ извѣстенъ устой и да ги впрегне на работа. А колко могатъ да изработятъ такива клѣтки? Защо сж нужни тия работници на човѣка, ако тѣ му донасятъ едно, а завличатъ десетъ? Квзватъ: да, това е свинско мѣсо, вкусно е то. Да, свинско месо, което едно донася, а десетъ отнася. Какво има въ такава философия? Ще кажете: тогава какво трѣбва да ядемъ? — Ще ядете такава храна, която десетъ ще донесе, а едно ще завлѣче. Коя е тази храна? — За-сега тя е растителната и плодната храна. Туй неестествено състояние, въ което е попадналъ цѣлия